

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

Ἡ ἀνάπαυσις τῆς ψυχῆς

Ἡ αὐτομεψία ὡς θεραπευτικὴ ἀγωγή

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἰωραποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΟΙ **ΘΛΙΨΕΙΣ** καὶ οἱ πειρασμοὶ εἶναι συνυφασμένοι μὲ τὴν ζωὴ τοῦ εὐσεβοῦς ἀνθρώπου· αὐτὸ εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ λόγου τοῦ Σωτῆρος μας: «*Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε*».

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖο ἐπιτείνει τὴν *θλίψι*, τὴν μεταβάλλει σὲ διαρκῆ *λύπη* καὶ *ἀκηδία*, τελικὰ δὲ ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο σὲ ἀπόγνωσι καὶ τοῦ προκαλεῖ ψυχολογικὰ προβλήματα ἀθεράπευτα εἶναι ἡ *αὐτοδικαιώσεις* καὶ ἡ ἔλλειψις βαθειᾶς πίστεως ὅτι ὅλα γίνονται μὲ τὴν πρόνοια τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἴσως ἐντοπίζεται ἡ αἰτία τῆς πνευματικῆς καχεξίας πολλῶν συγχρόνων μας Χριστιανῶν.

Τὸ νὰ δικαιολογοῦμε τὸν ἑαυτό μας συνεχῶς, νὰ ἀποφεύγουμε τὴν παραδοχὴ τῶν σφαλμάτων μας καὶ νὰ φοβούμεθα μήπως *πέσουμε στὰ μάτια* τῶν ἄλλων, ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύουν ἔλλειψι ταπεινοῦ φρονήματος καὶ *καταστάσεως μετανοίας*.

Ἡ προσπάθεια ὅμως αὐτὴ τῆς συνεχοῦς *αὐτοδικαιώσεώς* μας ἀπωθεῖ τὴν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ ψυχὴ στερεῖται τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀναπαύσεως.

Ἀλλὰ γιατί, ἀδελφέ μου, ἀποδιώχνεις τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ; Γιατὶ ταράσσεσαι ἀποκρούοντας κάθε κατηγορία, κάθε τι ποῦ

σὲ θίγει; Ἄν δὲν ἔσφαλεις σήμερα, λησμονεῖς ὅτι εἶχες σφάλλει στὸ παρελθὸν καὶ εἶχες λυπήσει τὸν Κυριό μας; Γιατί λοιπὸν ἐπαναστατεῖς, δυσανασχετεῖς καὶ καταθλίβεσαι;

Ὁ Ἀββᾶς Ζωσιμᾶς, ὁ θεόπνευστος αὐτὸς πνευματικὸς Ἰατρός, μᾶς συμβουλεύει καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει τὰ ἐξῆς:

«Αὐτὸς ποὺ σὲ ζημιώνει ἢ σὲ ὑβρίζει εἶναι “καυτὴρ τοῦ Ἰησοῦ”, ὁ ὁποῖος σὲ ἀπαλλάσει ἀπὸ τὴν πλεονεξία ἢ τὴν ὑπερηφάνεια... Ἐὰν ὁμως δὲν ἀνέχεσαι αὐτὰ καὶ ὄχι μόνο δὲν εὐχαριστῆς, ἀλλὰ καὶ πλέκεις λογισμοὺς ἐναντίον αὐτοῦ ποὺ σὲ ἔθλιψε, εἶναι σὰν νὰ λέγῃς στὸν Ἰησοῦ: “Δὲν θέλω νὰ μὲ ἰατρεύῃς, δὲν δέχομαι τὰ φάρμακά Σου, ἐπιθυμῶ νὰ σαπίσω στὰ τραύματά μου”... Τί λοιπὸν νὰ σοῦ κάνῃ ὁ ἀγαθὸς Κύριος;... Γνώριζε, ἀδελφέ, ὅτι αὐτὸς ποὺ ἀποφεύγει ὠφέλιμο πειρασμό, ἀποφεύγει τὴν αἰώνια ζωή».

* * *

ΝΑ ΜΗ λησμονοῦμε λοιπὸν ποτέ, ὅτι τὰ πάντα ἐπιτρέπει ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρος μας πρὸς τὸ συμφέρον μας, γιὰ λόγους καθαρὰ *θεραπευτικούς*:

«Οὗτος ἀκριβῶς θέλει σωθῆναι», λέγει ὁ Ὅσιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, «ὁ τοῖς ἱατρικοῖς φαρμάκοις μὴ ἀνθιστάμενος· αὐταὶ δὲ εἰσὶν ὀδύνας καὶ λῦπαι διὰ ποικίλων ἐπιφορῶν ἐπαγόμεναι».

Ἐπομένως, ὅλα πρέπει νὰ τὰ ἀναφέρουμε στὸν Θεό, ἀκόμη καὶ τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐτελέστερα· ἀφοῦ ἔτσι θέλει ὁ Θεός, ὀφείλουμε νὰ ὑποτασσώμεθα γαλήνια, πλήρεις ἐμπιστοσύνης στὴν πατρικὴ Του Πρόνοια.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς λέγουν, ὅτι αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ *μεγάλῃ ἐργασία* τοῦ ἀνθρώπου: νὰ ἔχη πάντοτε ἐνώπιόν του τὶς ἀμαρτίες του, νὰ κατακρίνῃ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ προσδοκᾷ πειρασμὸ καὶ δοκιμασία μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς.

«Εἶπεν ὁ Ἀββᾶς Ἀντώνιος τῷ Ἀββᾷ Ποιμένι· Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα τὸ σφάλμα ἑαυτοῦ ἐπάνω ἑαυτοῦ βάλῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ προσδοκῆσῃ πειρασμὸν ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς».

Μὴ λοιπόν, ἀδελφέ μου, μεταθέτης συνεχῶς τὶς εὐθύνες στοὺς ἄλλους, μὴ δικαιολογῆσαι, μὴ βλέπης τόσο ἀνθρώπινα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια σοῦ συμβαίνουν, διότι μὲ τὴν τακτικὴ αὐτὴ πάντοτε θὰ ἔχης ἐσωτερικὴ ταραχὴ καὶ *θλίψι*.

Ἄς μάθης νὰ *αὐτομέμφεσαι*, νὰ μετανοῆς, νὰ ταπεινώνεσαι καὶ νὰ τὰ βλέπης ὅλα μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ· καὶ νὰ μὴ λησμονῆς ποτέ, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς *ἐνοχῆς* μας, εἴτε εἴμεθα πράγματι ὑπεύθυνοι εἴτε ὄχι, ἔχει ἀποτελέσματα *θεραπευτικά*.

Νὰ ἐνθυμῆσαι τὸν Προφήτη Δαβίδ, ὁ ὁποῖος εἶπε ἐκεῖνον τὸν ἀξιομνημόνευτο λόγο, ὅταν ὁ Σεμεϊ τὸν καταριῶταν:

«Ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἶπας (μήπως) ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῆ ἡμέρα ταύτη».

(Β' Βασιλ. ις' 11-12)

Αὐτὴ ἡ μεγαλειώδης *αὐτομεμψία* τοῦ Προφητάνακτος Δαβὶδ ἄς εἶναι ὁ ἀσφαλὴς ὁδηγός σου, κατὰ τὶς ἀκούσιες ἰδίως δοκιμασίες καὶ θλίψεις, ὥστε νὰ διατηρῆς τὴν εἰρήνην σου, νὰ ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ σου καὶ νὰ θεραπεύεται ἡ καρδιά σου...

*† Β' Κυριακὴ τοῦ Λουκά,
3/16.10.2005*

